

милионите турци, живеещи там, не попадат в това изброяване. Другият подход, възприет в редица европейски държави, като Белгия, Руската федерация, Украйна, Молдова, дава обща дефиниция на разглежданото понятие, без да се изброяват изчерпателно етническите и езиковите общности, които влизат в него. Във Франция нито конституцията, нито законодателството дефинират понятието „малцинство”. Това се дължи и на френската правна доктрина, според която нацията е единна и в страната няма малцинства.

Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства (К а р а с т о я н о в , 1999) не съдържа дефиниции за малцинство и национално малцинство. Към нея има обяснителен доклад, в чиято т. 4 пише: „... не съществува консенсус относно тълкуването на термина „национално малцинство”. В т. 12 изрично се подчертава „Рамковата Конвенция не съдържа определение на понятието „национално малцинство”. В България Конституционният съд излиза с решение, че терминът е конвенционален, т.е. не е правен, не е с ясна легална дефиниция и оттам обхватът на прилагане също не е ясен. До момента България все още не е определила съдържанието на национално малцинство във вътрешното право, т.е. де факто политиката ни е като френската – съгласни сме с рамковата конвенция, но не признаваме, че съществуват национални малцинства.

Признаци на етноса

Съществена черта на всеки етнос е значителната устойчивост на признаците, които го определят. По наше мнение всеки етнос се характеризира с определено вътрешно единство и със специфичните си черти се отличава от другите етноси и именно тези черти е прието да се наричат етнически признаци (*език, култура, религия, общ произход, обща територия, сходни черти в поведението и др.*). За разлика от езиковата и религиозната общност например, които са обособени по строго определени признаци – език или религия например, етносът се определя едновременно по няколко такива признаци.

В етнографската литература е отделено значително внимание на признаците, характеризиращи отделните етнически общности. Според някои автори основен признак на всеки етнос е културата (Ч е б о к с а р о в , 1967, 1971 и др.), според други е общият произход (Ш е л е п о в , 1968), етническото самосъзнание (К о з л о в , 1967) и др., а за отделни автори нито един от признаците не се явява задължителен (Т о к а р е в , 1964).

Т о к а р е в (1964), комуто принадлежи един от първите опити за определяне на историческите типове етнически общности, поставя културата на етноса между неговите основни, определящи признаци. Културата на етноса е комплекс от културни елементи, който е необходим за функционирането и развитието на етноса. К о з л о в (1971) говори не за цялостна културна общност, а за общи специфични елементи на